

SƯƠNG LAM - Quê Người Quê Nhà Trong Trái Tim Tôi

Quê Người Quê Nhà Trong Trái Tim Tôi

Đây là bài s[ố] b[ố]y trăm năm mươi chín (759) c[ủa] người vi[ế]t v[à] ch[ủ] đ[ịa] Thi[ệp] Nhân trong khu vườn Một Cõi Thi[ệp] Nhân c[ủa] trang văn nghệ ORTB.

Cứ m[ỗi] l[ần] Tháng Tư đ[ến] là chúng ta được nghe, được đọc những bài thơ, bài văn, bài nhạc nói v[ề] Ngày Qu[ốc] Hận 30 Tháng Tư. Ai trong chúng ta cũng có ni[ệm] đau n[hi] nhớ v[ề] ngày đau bu[ồn] này.

Thời gian trôi qua nhanh quá. Th[ật] là đã 50 năm trôi qua lặng lẽ. Đa s[ố] chúng ta đã tr[ở]i qua một thời gian gian kh[ó] c[ủa] ki[ếp] thuy[ệ]n nhân lênh đênh trên bi[ên] c[ủa] mệnh mông như lời thơ c[ủa] tôi dưới đây:

.....Có những con thuy[ệ]n thật m[ạnh] manh
Lang thang cu[ối] bãi đ[ến] đ[ầu] gành
Một cơn sóng lớn đưa thuy[ệ]n đ[ến]
Địa ngục tr[ên] gian giữa bi[ên] xanh

Có những hôn mê dưới n[ắng] trời
Chập chờn theo gió n[hi] mây trôi,
Đói cơm, khát nước, bao già tr[ở],
Một thoáng “thiên đàng” đã đ[ến] nơi

Có những bàn tay chơi với tim
Chi[ến]c phao, m[ạnh] g[ì], đ[ến] ngoi lên
Trời ơi! Sao lại là con nh[ư]?
Và xác con yêu nhẹ nhẹ chìm ...

(Trích trong Kịch Thuyền Nhân- Thơ Sương Lam)

Và thế giới chúng có biết:

Người chúng biết những con tàu đã đến

Còn bao nhiêu lạc nẻo hoặc chìm sâu

Giữa phong ba xanh thẫm chúng một màu

Ai đếm được bao nhiêu mảnh giữa biển?

Hết gió bão lại sa vào giặc biển

Cướp bạc tiền và cướp cả đời hoa

Biết làm sao cho thế giới hiểu là

Nỗi đau đớn người dân Nam gánh chịu..

(Trích trong Biển và Dân Việt- Thơ Sương Lam)

Bao nhiêu chiến sĩ đã hy sinh để bảo vệ màu cờ vàng ba sọc đỏ, bao nhiêu gia đình đã ly tán, bao nhiêu người đã tử nạn trong biển sâu rừng vũng trên bước đường tìm tự do, bao nhiêu sự cực khổ gian nan trong cuộc sống nơi xứ người đã vẽ lên bức tranh quốc hận đau thương. Bởi thế vào tháng Tư hằng năm, bạn và tôi, xin hãy dành một phút tưởng niệm đến những người đã khuất cho lý tưởng tự do, bạn nhé!.

Ngày tưởng niệm! Chúng đợi kêu mời rước

Ngày đau buồn! Dân Việt khắp năm châu

Một phút thôi! Xin kính cúi đầu

Đến truy niệm đến những người đã khuất

Saigon cũ giã từ trong u uất

Nơi xứ người, Tôi, Bạn nhớ Quê hương

Tháng Tư Buồn! Người ở lại quê hương

Hồn vong quốc! Ai buồn hơn ai nữa?

(Trích trong Portland Tháng Tư Buồn- Thơ Sương Lam)

Theo vận nước nổi trôi, tôi lưu lạc nơi xứ người. Nhờ Trời Phật ban phúc lành, gia đình bé nhỏ của tôi được sum họp, đoàn tụ với các em của tôi như cha mẹ chúng tôi hằng mong muốn.

Chúng tôi đã chọn Portland là quê hương thứ hai của chúng tôi và chúng tôi đã sống ở nơi đây hơn 40 năm rồi. Đời sống tình cảm của tôi lại gắn liền với từng bụi cỏ, từng gốc cây, từng tên đường ở Portland như tôi đã sống ở Sài Gòn ngày cũ.

Xin hãy cảm thông tâm tình của người viết trong những ngày đi học đầu tiên của khóa mùa Thu ở “đại học trường làng” Portland Community College ở Portland, Oregon.

“Khi còn ở quê nhà chốn cũ
Vẫn mơ về bến mới Tự Do
Nào hay đâu đã đến được bờ
Lại mang nỗi u hoài khó tả

Những buổi sáng trên đường tới lớp
Trời Thu buồn khắp nẻo sương giăng
Bao niềm thương nỗi nhớ xa gần
Trong thoáng chốc quay về lũ lượt

Nào cha mẹ, trường xưa, bạn cũ
Nào những ngày khấn khứa điêu linh
Nào bao nhiêu kỷ niệm, ân tình
Hình ảnh ấy bao giờ xóa được

Rồi tôi lại ngậm ngùi khi nhớ về Saigon:

Từng thu đến, lại từng thu đến
Gió lạnh về tê tái, cô đơn
Kỷ sử xưa ôm mãi đau hờn
Nơi xứ lạ sống đời viễn khách

U hoài òy biết ai tâm sự
Nà cuộc đời sống ò quê hương
Sài Gòn ơi! Cách biệt đôi đường
Còn gì nữa, đừng quên đừng nhớ!

(Saigon Còn Gì Đừng Quên Đừng Nhớ – Thơ Sương Lam)

Tôi đã chọn Portland, Oregon là quê hương thứ hai của tôi cũng như nhà văn nữ Nguyễn Thị Thanh Dương đã chọn Texas là quê hương của bạn òy.

Chúng tôi là bạn văn nghệ thân thiết cùng sinh hoạt trong Diên Đàn Cô Gái Việt tâm ý tương cảm tương thông rất nhiều.

Xin mời đọc một trích đoạn trong bài viết mới nhất “50 Năm Quê Nhà Quê Người” của bạn tôi nhé. Cảm ơn Thanh Dương rất nhiều vì cùng một cảm nghĩ như tôi.

50 Năm Quê Nhà Quê Người

“.....Nước Mỹ đã là quê hương thứ hai, đã thắm vào tim tôi bao tình cảm, bao gợn bó thân thương. Nhà của tôi đây, vùng Dallas Fort Worth tiểu bang Texas nơi tôi đã sống mấy chục năm cho đến bây giờ. Tôi yêu mến nơi này. Chúng thường hay trêu đùa:

–   Đi với bà tiểu bang Texas đẹp nhất trong 50 tiểu bang nước Mỹ và nước Mỹ thì đẹp nhất thế giới luôn.

Thành thông tôi đi thăm con ò tiểu bang Utah, California hay thăm em ò Edmonton Canada, ò lại một hai tuần tôi đã nhớ thành phố tôi ò, nhớ căn nhà của mình, nhớ sân trước vườn sau, nhớ chợ búa tôi thường đi. Khi đến ngày trở về, vừa đến phi trường Dallas Fort Worth tôi đã cảm xúc vui mừng đưa con đi xa được trở về nhà.

Tôi cũng từng mơ thấy mình trở về Việt Nam, chờ đợi tôi vẫn là cảnh cũ người xưa, vẫn là bao kỷ niệm của trước khi tháng Tư 1975 ập đến, chuyến bay đáp xuống phi trường Tân Sơn Nhất tôi

có cảm giác sung sướng vui mừng được trở về nhà y như thế này. Nhưng đó chỉ là mơ thôi.

Thầy tôi bằng khuôn chừng hỏi:

– Bà nghĩ gì mà lặng người ra thế?

– Quê nhà, quê người. Tháng Tư vất vả thương không bao giờ lành. Tháng Tư vẫn mãi là trang số buồn.

Rồi tôi tự hỏi:

– Chúng ta mấy triệu dân Việt lưu vong, biết khi người miền Nam thua cuộc hay bên thắng cuộc miền Bắc chắc rằng ai cũng có câu trả lời vì sao họ phải rời bỏ quê hương...

– Kia, bà đang khóc đó sao?

Tôi lấy tay lau nước mắt ướt mi và cười thật tươi:

– Em khóc em buồn chứ. Xong rồi, em đang cười vui đây, 50 năm quê nhà quê người, quá khứ và hiện tại, mất mát đau buồn và thành quả nhận được. Em yêu hiện tại thật đẹp này và ước mong tương lai tươi sáng thật đẹp nhiều hơn nữa, cộng đồng người Việt chúng ta, các thế hệ cháu chắt chúng ta tiếp nối nơi trên thế giới sẽ gặt hái được nhiều thành công trên mọi lĩnh vực, dù họ mang quốc tịch gì nhưng cội nguồn vẫn là người Việt Nam sẽ làm thơm danh người Việt Nam.

Nguyễn Thị Thanh Dương.

(Viết cho Tháng Tư 1975- 2025)”

Chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thi Nhân Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua

điện thư bạn g^{hi}-MCTN 759-ORTB 1190-4-30-25)

Suong Lam

Website: www.suonglamportland.wordpress.com

<http://www.youtube.com/user/suonglam>